

EUROMAN

DECEMBER 2025

Højdespringere og
bundskrabere i
2025

VI
SIGER
FARVEL
TIL
**ET KVART
ÅRHUNDREDE**

Nedslag fra
de første 25 år

DAR SALIM

Medvind i
Hollywood,
hans bedste film
nogensinde
og konflikten, der
eksploderede

Manden
med de
ni liv

**THOMAS
AHRENKIEL**

Tilbage i landets
hemmeligste job

Karrieretvivl,
shitstorm og
nærdød

PILOU ASBÆK

OG DET VÆRSTE ÅR I HANS LIV

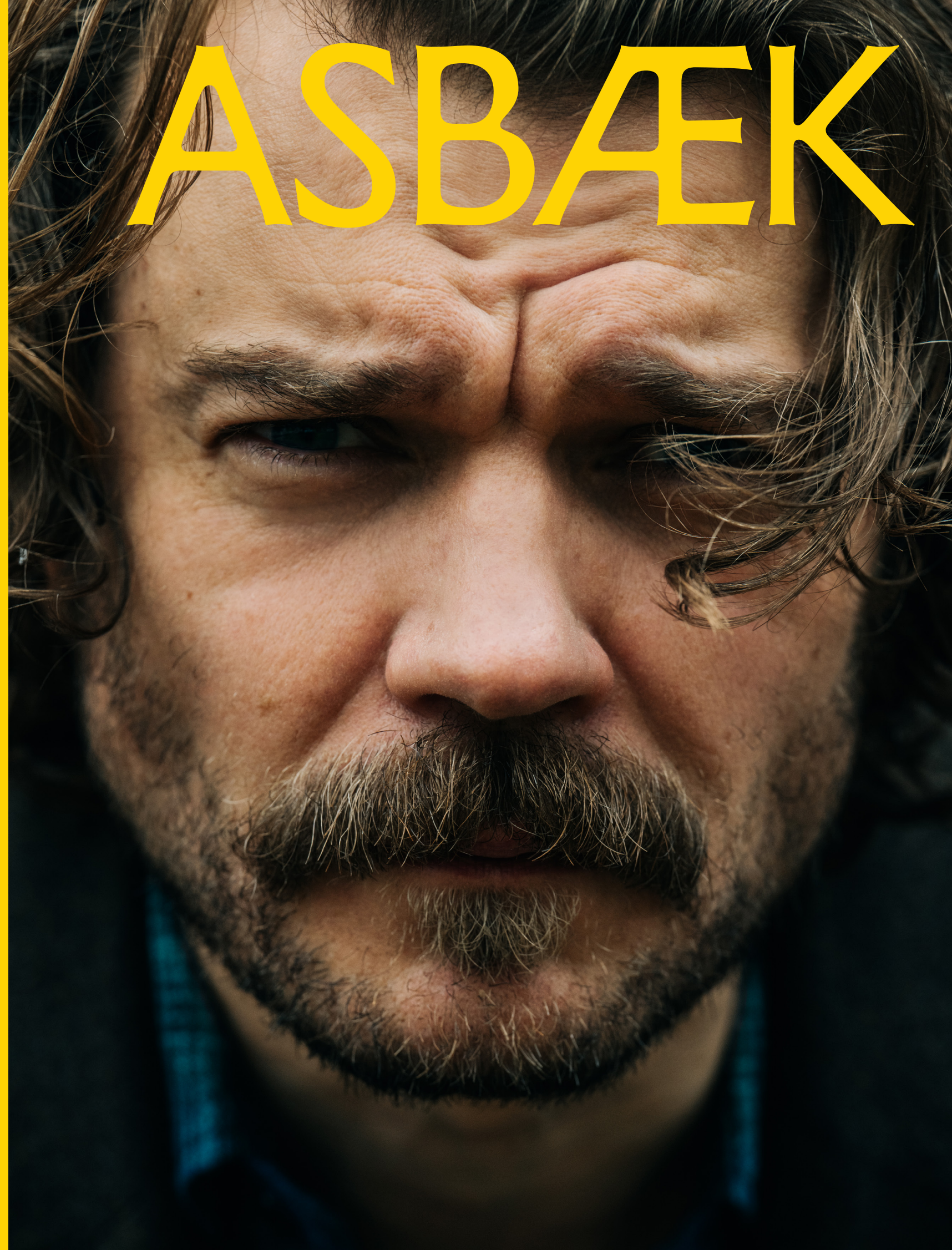
PILOU

FOTO ADAM KATZ SINDING

STYLING KENNETH PIHL NISSEN
HÅR OG MAKEUP INGEBOG WOLF

ASBÆK

KAMÆLEONEN

Siden han blev født, har PILOU ASBÆK elsket at underholde. Uanset hvilket selskab han er i, ser han det som sin fineste pligt at sørge for, at folk har det godt. I mange år troede han, at den eneste grund til, at han eksisterede, var for at få os andre til at grine. Men hvad gør man så, når publikum vender sig mod en og deres latter bliver til foragt? EMIL HELWEG FOGET tegner et portræt af skuespilleren, der mere end nogensinde tvivler.

VERDENS STØRSTE KLOVN hedder Joseph Grimaldi. I begyndelsen af 1800-tallet optrådte han for fulde sale i Londons pantomimeteatre, og aften efter aften gik han ud foran sit publikum og spurgte drilsk 'Shall I?', og når det ellevilde publikum skreg 'YES!' tilbage, lavede Grimaldi det næste stykke klovneri.

Han var ludfattig, men det betød intet, for Grimaldis hjerte blev fyldt af klapsalver. Det var det, Grimaldi levede for. Det var det eneste, han kendte til.

* * *

"DU LIGNER GODT nok Pilou Asbæk," sagde bartenderen, da han rakte fadøllen over disken og kneb øjnene sammen for at gennemskue, om han kiggede på den ægte vare eller verdens bedste Pilou Asbæk-imitator.

"Det får jeg tit at vide," svarede den vaskeægte Pilou Asbæk. Bartenderen havde god grund til at være mistroisk. For hvad skulle Pilou Asbæk dog lave til fredagsbar på dyrlægeuddannelsen?

Egentlig var vi på vej hjem. Vores interview var startet over en frokost på Ewalds på Allégade på Frederiksberg, men da jeg nævnte, at jeg aldrig havde smagt en Moscow Mule (hans yndlingsdrink), ændrede han sine planer, og vi tog på Gensyn Bar på Rolighedsvej. Mens vi talte videre, nåede vi gennem en whisky sour, to piña coladaer og en mojito, og Pilou måtte da også flere gange sende en besked til sin kone, Anna, om, at han kom senere hjem end forventet.

Næsten syv timer efter vi var mødtes til frokost, bankede Pilou Asbæk i bordet og sagde, at nu gik den ikke længere. Men da vi slog genvej gennem de mørke stier på Landbohøjskolens område, hørte han musik fra en af universitetsbygningerne, og to unge studerende fortalte, at der var gang i byens bedste fredagsbar.

Og så tog nysgerrigheden ved Pilou Asbæk.

Det var trods alt lang tid siden, han havde tilladt sig selv at give slip, tænkte han, da han med kasketten trukket ned til øjenbrynene skridtede over mod fredagsbaren.

Pilou Asbæk havde været gennem et smertefuldt år. Først var der det meget omtalte restaurantbesøg i Færøerne i september 2024, der havde skadet den folkekære skuespillers offentlige image som svigermors drøm i en grad, så nogle nu kaldte ham inkarnationen af ondskab; morens brystkræft var brudt ud igen; og så var der faren, der tidligere på året var faldet død om, men var blevet genoplivet; i august blev han beskyldt for at snyde sig foran køen til et ophørsudsalg, en storm i et glas vand i forhold til Færøerne, men det havde genåbnet såret; og så var der den konstante nagende skyldfølelse, han kæmpede med: Var han nok hjemme ved sin kone og datter?

Nu stod han i den sparsomt oplyste gårdhave uden for dyrlægeuddannelsens fredagsbar med en fadøl i den ene hånd i fuld gang med at underholde seks kvindelige studerende, som havde samlet sig i en hestesko med Pilou som centrum. Omkring dem forsøgte klynger af studerende at holde liv i deres samtaler, mens de sendte skjulte blikke over skulderen og tænkte:

Er det ham? Eller ser vi spøgelser?

Verdensstjernen lignede heller ikke sig selv. Eller en verdensstjerne for den sags skyld. Kasketten var moslet godt ned over de tilbagestrøgne, fedtede krøller. Overskægget lignede en strid fejekost, det var uplejet og tjavset og stak ud over læben (et efterladenskab fra hans rolle som hærdet urobtjent i den kommende serie 'Slangedræber'). Han bar en grøn fleecetroje med 'Google Partners' broderet på brystet, en trøje han havde fået som en joke af en ven. Hans koksgrå fløjlsbukser havde set bedre dage, og hans grønne sko var faldefærdige. Og så var der noget over hans blå øjne. Hele dagen havde de båret på en skrøbelighed, man sjældent ser på skærmen og lærredet.

Måske var det derfor, at illusionen om, at Pilou kunne være et ganske almindeligt menneske for en aften, levede i så lang tid.

Illusionen blev aflivet i det øjeblik en lyshåret kvinde i hestekoens fiskede sin telefon frem, holdt den tæt ind til kroppen og dernæst googled 'Pilou Asbæk'.

Op kom et portrætfoto af en ung Pilou med marcipanhud, et andet hvor han var korthåret og veltrimmet i rollen som spindoktor i DR-serien 'Borgen'. Hun scrollede ned til et billede af ham i rollen som Euron Greyjoy i 'Game of Thrones'. Var hun fortsat, havde hun også set ham som skurk i den store Apple-serie 'Foundation', blond og narkotynd kriminel i 'R' og som buttet kok i 'Kapringen'. Kvinden tog telefonen op ved siden af Pilou Asbæks ansigt og udstødte i samme nu et højt, befippet grin, hvorefter hun væltede baglæns og udbrød: "Ej, det er Pilou, det er fandme Pilou, ha ha ha, ej, det er Pilou."

Med et ændrede Pilou Asbæks øjne karakter. Skrøbeligheden blev erstattet af en professionalisme, og han fik det blik, der har gjort ham til en verdensstjerne. Det blik, der kunne charmere folk om hans lillefinger i det ene øjeblik og udstråle dyrisk psykopati i det næste.

Mens de første seks studerende fik taget et gruppefoto med skuespilleren, tog andre sig mod til. En ung, hurtigt drikende mand fortalte ivrigt til Pilou, hvordan han flere år i træk havde arrangeret nytårsaften på Dronning Louises Bro, og to gange var skuespilleren tilfældigvis kommet forbi med sin familie. De havde alle været ufatteligt søde, sagde den unge mand, og det varmede Pilou Asbæk at høre. Ud af øjenkrogen kunne jeg se en ung kvinde i gang med at tage en selfie. Hun gik lidt til siden. Så lidt ned i knæ. Små justeringer der skulle sikre, at Pilou Asbæk var med i baggrunden.

Pilou Asbæk tømte sin øl, takkede de unge mennesker i hestekoens for deres tid og forsøgte at forlade baren. Men for hvert skridt stoppede et nyt sæt studerende ham og spurgte efter et foto. Og hver gang sagde han ja.

JOHAN PHILIP 'PILOU' ASBÆK

(f. 1983) Født i Indre By og opvokset på Østerbro. Arbejdede i sine unge år som runner på Zentropa. Uddannet fra Statens Teaterskole i 2008, og debuterede samme år i 'To verdener' instrueret af Niels Arden Oplev. I 2011 vandt han Bodil- og Robert-prisen for bedste mandlige hovedrolle for sin portrættering af Rune i filmen 'R'. Han blev også nomineret for sine hovedroller i 'Kapringen' og 'Krigen'. Investor i fodboldklubben B.93, og ofte er han at finde til F.C. Københavns hjemmekampe. Gift med dramatiker Anna Bro. Sammen har de Agnes på 13 år.

"Do you know when the ships sail for the Iron Islands," sagde en international studerende, og Pilou Asbæk gav sin stemme lidt ekstra bas og svarede som Euron Greyjoy:

"What is dead may never die."

Hvilket fik en anden person til at sige:

"Det kan godt være, at alle hadede dig som Euron, men jeg elskede dig i rollen."

Ligesom Pilou Asbæk troede, at de sidste havde fået deres billeder, og han var nået fem meter væk, kom en kvinde halsende og spurgte, om de ikke nok kunne tage et foto med hendes analoge kamera. Pilou Asbæk forsikrede hende, at selvfølgelig kunne de det, lagde faderligt hænderne om hendes bare skuldre og spurgte, om hun frøs.

"Lov mig, at så snart vi har taget billedet, går du ind og får en trøje på."

På afstand gned han sit ansigt i hænderne, som om han vaskede det, og da han kiggede op, var euforien væk og skrøbeligheden tilbage.

"Det er en del af det," sagde han med et smil, "det er en del af mit arbejde." Og så forsvandt han ud i mørket.

* * *

UGEN EFTER, VI havde været forbi fredagsbaren på Landbohøjskolen, kørte Pilou Asbæk sin hvide Volvo (en elbil) gennem Indre Bys snørlede, ensrettede gader og fortalte om nogle filmpoptagelser i Napoli, der skulle begynde få dage senere.

"Jeg ved ikke, hvilke dage jeg skal filme, jeg ved ikke, hvilke scener jeg skal filme, jeg ved end ikke, hvor jeg skal bo. Det har jeg aldrig prøvet før."

Vi havde aftalt at gå gennem hans barndomsgader, og første stop var Ny Adelgade 8 og 10, hvor familien boede og drev galleri, til Pilou var 12 år.

Pilou Asbæks tilgang til skuespillet er at give alt det, hans talent tillader. "I min optik er generøsitet nøglen. At være generøs med sit talent vil betyde det bedste resultat. Mit job er at give alt til instruktøren og mine medspillere, så vi får det bedst mulige produkt. Men jeg kræver også, at dem omkring mig giver alt, hvad de kan."

Han gik ned til de imponerende bygninger i midten af gaden og pegede op på kvistvinduet på fjerde sal.

"Deroppe var mit barndomsværelse. Jeg havde en Nintendo og en seng, der var løftet, så jeg kunne bygge huler nedenunder. Jeg har altid været glad for noget, jeg kan gemme mig i."

På de to øverste etager boede han med sine forældre, Jacob og Patricia, og to ældre brødre, Thomas og Martin, i en lejlighed, der bredte sig over mere end 400 kvadratmeter. Ovenpå havde familien tagterrasse med drivhus og græsplæne.

"Jeg har haft den mest privilegerede barndom," sagde han.

På etagerne nedenunder var der galleri, kontorer, butik og en café, hvor datidens største kunstnere dagligt samledes om øl, smøger og røverhistorier.

Nu om dage holder studenterhuefirmaet C.L. Seifert og Atelier2000 til i lokalerne. Pilou Asbæk tog en dyb indånding, for han gik ind ad døren.

"Hej, er det okay, at vi kigger os lidt omkring. Det er mit barndomshjem," sagde han til ekspedienten.

"Det ved jeg."

"Pilou," introducerede han sig, tog sin kasket af, foldede den på maven og stak hånden frem.

Mens vi gik rundt, sagde Pilou Asbæk flere gange, at det hele lignede sig selv. Dybere inde i bygningen kom to ansatte ud og straks begyndte Pilou Asbæk at fortælle om livet i galleriet. Det siges, at når der er mulighed for opmærksomhed, er Pilou Asbæk som en cirkushest, der ser savsmuld. Han fortalte, hvordan de tre brødre havde stået på rulleskøjter indenfor, at det dengang ikke handlede om, hvilken kunstner du købte, men at du købte en Asbæk, og at hans far blev gallerist ved et tilfælde.

Pilou Asbæks far, Jacob, er en høj, ranglet jyde med overskæg, og beskrives af sine bedste venner som en meget mærkelig mand. I folkeskolen i Hammel sad han for det meste for sig selv og sov, og selvom de andre drenge spillede guitar, sang og teede sig for at imponere pigerne, jagede pigerne kun den stille dreng i hjørnet. Flere købelystne kunder er gennem årene blevet sendt væk med uforrettet sag, fordi Jacob Asbæk ikke lige orkede at sælge dem noget. Men når han orkede, skruede han charmen på, og så var folk lykkelige for, at bonderøven gad tale med dem.

Patricia og Jacob kunne lige så godt være fra hver sin klode. Hun er vokset op i Marokko med en mor, der forlod familien, og en far, der havde travlt med at arbejde. Hendes barndom var kendetegnet ved, at hun skulle klare sig selv. Senere giftede Patricias far sig med den franske aristokrat Micheline, der tog opdragelsen af Patricia i egne hænder. Steddatteren skulle kunne begå sig i den fine franske overklasse.

I hjemmet skete opdragelsen fx ved, at Patricia fik spændt bambuspinde mellem arme og ryg, så hun var tvunget til at sidde rankt. Og når stedmoren fik nok af Patricia, blev hun sendt på kostskoler i Frankrig og Danmark. Hele 11 stykker blev det til. Manererne (men ikke metoden) har Patricia givet videre til sine egne børn. Pilou kalder fx sine forældre mama og papa, når han er færdig med at spise, lægger han bestikket klokken 16. Første gang vi skulle mødes, havde han en trøffelbrie med som undskyldning for, at han kom et par minutter for sent.

I 1966 forelskede den strikse struktur og det udflydende kaos sig i hinanden uden for et værtshus i Aarhus. Jacob Asbæk gik i hvid fåreskindspels, kørte i åben sportsvogn, var kunstner og svær ikke at falde for. Patricia var kulturel og åndelig. I 1977 flyttede de til København, Jacob Asbæk ville udleve sine kunstnerdrømme, men mens han istandsatte sit atelier i Gothersgade, kom Robert

Jacobsen (ifølge Pilou skulptørernes danske Messi) forbi, vurderede kort Asbæks kunst og sagde:

"Hvis du stopper med at lave kunst fra dags dato, må du sælge min."

Siden har Jacob Asbæk ikke skabt et eneste kunstværk.

Parrets efternøler, Johan Philip Asbæk, kom til verden den 2. marts 1982 under dramatiske omstændigheder, der nær havde kostet ham livet. Navlestrengen havde viklet sig om hans hals, men mirakuløst var to af hans fingre klemt mellem halsen og navlestrengen. De næste 18 dage var den nyfødte indlagt med gulsot, og han nåede kun at være hjemme to dage, for Asbækkerne en kold forårsdag holdt åbningsfest for deres nyeste galleri i Ny Adelgade. Køen var så lang, at Patricia Asbæk måtte hilse på gæster i tre timer (blandt dem var dronning Margrethe og prins Henrik. Asbækkerne og kongefamilien mødtes ofte til kortspil), imens husets pige passede en utrokelig Johan Philip, der blev ammet af kunstneren Niels Strøbeks kone. Siden skulle Johan Philip Asbæk dog vise sig at være det mest "harmoniske, glade, afslappede og veltilpassede barn, der fandtes." Alt det, skrev Patricia Asbæk i sin selvbiografi 'Skal åbnes ved min død'. Da Johan Philip Asbæk blev døbt i den katolske kirke, var kunstnerne Peter Bonnén, Kurt Trampedach, Bent Holstein og Birthe Bruun Rasmussen gudforældre. Lige siden er han bare blevet kaldt Pilou. Det betyder 'Lille Philip'.

* * *

EN AF DE ansatte ved C.L. Seifert åbnede ud til baggården. Engang slog min far verdens største rotte ihjel med et bat herude, sagde Pilou. Det var en stor begivenhed i familien. I baggården lagde han hovedet tilbage, rømmede sig, så stemmen fik en andægtighed og pegede igen på familiens gamle hjem.

"Jeg ved ikke, hvor mange gange min far kom op i lejligheden med kunder, mens jeg sad og så tegnefilm. Grænsen mellem det private og offentlige var udvisket, og det har jeg arbejdet med efterfølgende," sagde han.

Hjemme hos familien Asbæk var det vigtigste salget. Jacob Asbæks arbejdsliv flød konstant ind i familiens privatliv, og han havde tit kunder med hjemme, hvis han skulle sælge et værk. Engang sad Pilou på toiletet, da faren pludselig åbnede døren, fordi han skulle sælge det maleri, der hang over toiletet. Når Pilous gudforældre forærede ham malerier, sørgede de for at skrive 'må ikke sælges af din far' bagpå. Det blev ikke altid overholdt.

"Børn, der får overskredet deres grænser, bliver grænseløse mennesker, for de har aldrig lært det. Hvis du ikke kender dine egne grænser, hvordan skal du så vide, hvor dine og andres går," sagde Pilou Asbæk, og der indfandt sig kortvarigt en stilhed.

Hos Pilou Asbæk viste opvæksten sig ved, at han først nu, i en alder af 43 år, havde lært at sige nej, at han ikke kan give alle alt, og sætte grænser i sine relationer.

"Hey, livet er jo kun til låns," sagde han højt med et stort smil for at bryde seriositeten og så takkede han igen for at få lov til at komme indenfor og jokede med, at hvis skuespillerkarrieren gik i vasken, ville de måske ansætte ham som turguide.

Det var her, det gik op for mig, at det rituelle skifte, jeg havde set Pilou Asbæk foretage sig på Landbohøjskolen, ikke havde været et forandringsnummer. Han havde ikke spillet en karakter. Tværtimod havde han bare slået charmen til og skruet op for sig selv, så de studerende kunne få den Pilou Asbæk, de forventede. Og da forstod jeg, hvorfor det seneste år havde kastet ham ud i en identitetskrise.

Ude på gaden strøg han venstre hånd gennem skægget og lukkede øjnene, noget han altid gør, når han tænker sig om. Modsat sine

Skjorte **Auralee** hos Norse Store til 4.000 kr.
Jakke **A. Presse** hos Harreso til 9.100 kr.
Strik **Evan Kinori** hos Norse Store til 5.000 kr.
Bukser **De Bonne Facture** hos Goods til 2.500 kr.
Stovler Pilous egne

kolleger har Pilou Asbæk aldrig værnet om sit privatliv i pressen, hvor han åbenhjertigt har fortalt, hvordan han som barn primært blev passeret af barnepiger, fordi forældrenes arbejdsliv ikke altid levede plads til det, eller at farens drømme og visioner trumfede resten af familiens. I en DR-serie om familien Asbæk ser man, hvordan Pilou Asbæk, til en reception for sin selvbiografi, læste højt fra et kapitel om farens fravær foran alle gæsterne. Efterfølgende sad de på en bænk, hvor faren spurgte, om han ikke havde været en god far.

"Og der måtte jeg sige: 'Nej, ikke altid, men du har været en sjov far,'" sagde Pilou Asbæk til mig.

* * *

TO VENINDER PÅ en kaffebar stirrede efter Pilou Asbæk, da han fra Ny Adelgade svingede til højre. Sidst han havde været i Ny Adelgade var i 90'erne, før familien flyttede til Stockholmsgade.

"Når jeg lukker en dør, så har det ingen interesse for mig længere. Så er jeg videre. Jeg er konstant på vej et nyt sted hen. Jeg vil gerne lære af fortiden, men jeg vil ikke hænge mig i den," sagde han.

På Grønnegade gik vi ind på Dællekatessen, en familieejet sandwichshop.

"Det er længe siden," sagde ejeren, Maria Rej.

"Hvordan kan du stadig se så ung og dejlig ud. Du ligner dig selv som for 30 år siden," svarede Pilou.

"Fedterøv," kom det hurtigt fra Rejs datter, der en dag skal overtage stedet som tredje generation. Pilou slog en høj latter op, og når Pilou griner, fylder det hele lokalet.

Da Pilou var barn, lå her en videobutik ejet af den lille, hvidhårede lokale gangster Onkel Erik, der drev hasard ud af baglokalerne. Hans kone var den første i byen med silikonebryster og pelsfrakke.

Sådan husker Pilou det i hvert fald:

"Når vi havde haft tyveri i galleriet, gik min far hened, gav Onkel Erik en flaske whisky, og dagen efter sad der en brødebetyngt tyv på vores trappe og sagde undskyld."

For Pilou og barndomsvennen Peder Bille var videobutikken et fast stop på ruten hjem fra skole. Først hos Pizza Huset i Gothersgade (der er bredt kendt som Porno-Pizza, eftersigende fordi Pilou og Peder altid satte det pornografiske program 'Live-pigen' på pizzeriaets tv), hvor de bestilte en margherita, derefter over til Onkel Erik og udvælge en film (for det meste en splatter) og så hjem på Pilous værelse. Onkel Eriks film var ulovligt optaget i biografene, så af og til kunne man se publikum gå frem og tilbage i salen. I mange år troede Pilou Asbæk, at sådan var film bare.

* * *

PEDER BILLE OG Pilou Asbæk har kendt hinanden hele deres liv. Bille er 1,5 år yngre, og de voksede op i et Indre By blottet for børnefamilier. Når de ikke så splatterfilm sammen, spillede de Nintendo. Pilou havde altid de nyeste spil. Forældrenes aflad. Da jeg talte i telefon med Peder Bille, beskrev han Pilou som en ven, der under ingen omstændigheder ville komme og flytte for en. Han er der til gengæld, når lokummet virkelig brænder.

"Grundlæggende vil Pilou have, at hans kone og datter har det godt, at hans familie har det godt, og hans venner har det godt. Hans mål med livet er at give. Og når han er på, får han energi af opmærksomheden. Han nyder at have et publikum," sagde Bille.

Da jeg talte med Pilou Asbæks vennekreds for at få deres version af Pilou, mærkede jeg en beskyttertrang. De var påpasselige med at sige noget, der utilsigtet kunne lande ham i sladderpressen. De beskrev også kun Asbæk-familien i rosende vendinger. Familien var generøs, en ekstra familie, et hjem med overflod af gode stunder. Ordet generøs gik også igen i beskrivelsen af Pilou Asbæk, men den generøsitet kommer også med en slagside, sagde skuespilleren Jakob Oftebro, der har kendt Pilou, siden de gik på Teaterskolen i deres start-20'ere.

"Pilous kerne ligger ude hos alle andre og ikke så meget i ham selv. Han har så meget overskud til andre, og det er fantastisk som ven, partner og kollega, men det gør også, at jeg nogle gange kan have svært ved at blive klog på ham. Hvad er det egentlig, han selv vil," sagde Oftebro, "han skal begynde at lytte til sig selv, og hvad han har lyst til."

Der var dog én historie, Peder Bille altid tænkte på, når han tænkte på Pilou. Den gik sådan her:

Vennegruppen var i Østre Anlæg for at spille petanque. De var 14 år. Ved siden af stod en flok højroastede drenge, og da Pilou skulle skyde, tyssede han på dem. De kiggede irriteret tilbage, og så sagde Pilou med overdreven fransk accent: "Jeg er fransk. Jeg har brug for koncentration."

"Du mener vist fransk klovn," svarede en af drengene kækt tilbage.

"Sagt med al respekt for franskmænd, klovn og Pilou, så er han en fransk klovn, som vi kender det fra skuespillet," sagde Peder Bille, da han genfortalte historien, "han har det forfinede, kække, charmerende franske, og klovnens intuitive, legende tilgang til livet. Klovn er meget generøs, og selvom klovn til tider tager håbløse beslutninger, som kan ende galt, så hepper man på og griner med klovn. Man håber virkelig, at det lykkes."

* * *

”BLODPLETTEN ER HER stadig.”

Pilou pegede med sin fod på en bestemt brosten på fortovet. Den var mørkerød i kanten. Efter Dællekatessen var vi kørt til Østerbro og efter et kort stop på Krebs' Skole, hvor han gik i folkeskole (rektoren kom ned for at hilse på), stod vi nu på Stockholmsgade, hvor familien flyttede ind i en lejlighed i stueetagen i 90'erne. Forældrene bor der stadig.

I starten af 2025 faldt Jacob Asbæk død om og lå på netop den brosten. Pilou fortalte historien under vores første møde, og den er vigtig for at forstå, hvorfor han har taget sit liv op til genovervejelse.

”Den 12. februar var mine forældre på Arken med deres børnebørn hele dagen. Det havde været en vidunderlig dag. Da de kommer hjem i lejligheden, opdager min mor, at hun har glemt sin telefon i bilen, og min far går ned for at hente den. Der går lidt tid, og da han stadig ikke er kommet tilbage, går min mor over til vinduet for at kigge efter ham. Nede på gaden ser hun den mand, hun har været sammen med i 59 år omgivet af paniske mennesker. Hun løber derned og ser papa bløde fra hovedet, så hun går i panik, men de siger: ’Rolig nu, vi har lagt ham i natostilling.’ Ved et rent tilfælde kommer overboens søn, Ditlev, forbi. Han ser seks forvirrede ældre mennesker, min mor, der er hysterisk, og min far, der bløder fra hovedet.”

Her i historien spillede Pilou Asbæk scenen, som var han Ditlev: ”Ditlev er militærmand, så han tjekker min fars puls. ’Han har ikke nogen puls, for helvede,’ råber Ditlev, vender papa om og begynder at give ham hjertemassage. De andre troede, han var væltet i sine træsko, men han har fået hjertestop og er død. I otte minutter pumper Ditlev, til ambulancen kommer. Kvart i ni om aftenen ringer

min bror til mig og siger det. For første gang i mit liv bliver jeg apatisk. Jeg kan ingenting. Min kone får mig i skoene og ind i bilen og så afsted. Aldrig nogensinde har turen fra sommerhuset til byen følt så lang. Sekunder var timer. Hele familien sidder på hospitalet, og én efter én går vi hulkende ind til vores far, fordi vi tror, at vi skal tage afsked med det her menneske, som jeg har spildt tid på at sige, ikke var der nok. Vi tager hjem, og jeg er sikker på, at han skal dø. I tre dage går vi i uvished, indtil personalet ringer en søndag morgen fem minutter i otte og siger, at han er vågnet, men er som et nyfødt barn, så forvent intet. Da jeg kommer ind til ham, sætter jeg mig, tager hans hånd og siger, ’papa, du har været en god far, du har været en god far, papa.’”

Tårene var langsomt begyndt at trille ned ad Pilous kinder, han lænede sig tættere på mig og fortsatte med en stemme, der var tæt på at knække.

”Min papa kigger på mig og siger ’jeg ku’ have været bedre.’ ’Papa, jeg er fucking ligeglad med de sidste 42 år. Jeg har dig nu.’”

På Stockholmsgade kørte Pilou igen foden over brostenen. Efter farens nærdødsoplevelse var han begyndt at sige: ”Jeg elsker dig, far.” På samme måde har faren fået en ny taknemmelighed for livet og familien. Den næste drøm, det næste projekt, er ikke længere det vigtigste. Den taknemmelighed har fået Pilou til at tænke over, hvad han egentlig bruger sit liv på.

* * *

PILOU ASBÆK SATTE sig ind i sin hvide Volvo igen. Han skulle hente sin 13-årige datter, Agnes, køre hende til fysioterapi og bagefter til teatertræning. Ofte er han på arbejde i udlandet flere uger ad gangen, så når han er hjemme, bruger han så meget tid med sin kone, Anna, og deres datter, som de orker.

I 2010 slog den dengang 28-årige Pilou Asbæk sit navn fast som skuespiller, selvom han kun lige var blevet færdig på Teaterskolen. Der var aldrig nogen tvivl om, at Pilou nok skulle klare den. Det havde Jacob Oftebro allerede set på skolen.

Da Pilou Asbæk blev en international filmstjerne, indførte familien otte regler, så han ikke kom hjem og væltede familien omkuld med sin energi. Det drejer sig blandt andet om, at han skal træde ind i hjemmets energi og stemning. Er Anna og Agnes blevet veganere, må Pilou selv blive veganer. De voksne skal på date inden for den første uge. Og er der mulighed for en gave, er det ikke en dårlig idé.

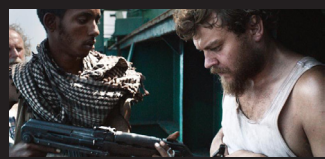
PILOU ASBÆKS STØRSTE ROLLER I FILM OG SERIER

'BORGEN'
I tre sæsoner fra 2010 og frem spillede han statsminister Birgitta Nyborgs spindoktor Kasper Juul i DR's politiske dramaserie skabt af Adam Price.

'GAME OF THRONES'
I sæson seks, syv og otte af den populære HBO-serie indtog han rollen som den forhadte Euron Greyjoy, kaldet 'King of the Iron Islands'.

'KAPRINGEN'
I Tobias Lindholms drama fra 2012 spiller han skibskokken Mikkel, der bliver taget som gidsel, da et fragtskib bliver kapret af somaliske pirater.

'KRIGEN'
Her har Pilou Asbæk hovedrollen som kompagnichef Klaus Michael Pedersen, der i Helmand i Afghanistan har ansvaret for 150 soldater.

'R'
Det helt store gennembrud kom i Tobias Lindholm og Michael Noers film fra 2010, hvor han spiller Rune Pedersen, der afsoner en voldsdom på to år i Horsens Statsfængsel.

"Han var og er enormt flittig, og har været meget aktiv for at skabe sin egen karriere. Allerede efter jeg havde kendt ham tre uger, vidste jeg, at Pilou nok skulle blive skuespiller," sagde Oftebro.

Først var Pilou Asbæk med i den kunstneriske succes 'R' og siden den folkelige succes 'Borgen', hvor han i tre sæsoner spillede statsministerens kyniske spindoktor, Kasper Juul. En søndag aften i september, efter første afsnit af 'Borgen' var sendt, gik Pilou Asbæk i Netto for at handle. I køen kunne han mærke, at en mand stirrede på ham og i smug tog et billede.

"Det var den dag, det hele ændrede sig. Der kunne jeg mærke, at mit privatliv i det offentlige rum var forsvundet. Og det har været væk lige siden."

I årene efter spillede han bærende roller i 'Kapringeren', 'Spies & Glistrup' og 'Fasandræberne'. Han spillede over for Scarlett Johansson i to forskellige produktioner, var vært på Eurovision Song Contest, fik et internationalt gennembrud i 'Game of Thrones' og lånte sit talent til relativt endimensionelle Hollywood-skurke i en lang række velbetalende actionfilm. Den ene rolle tog den anden, og hvis han ikke var på set i Danmark, sad han på et hotel i udlandet og ventede på at skyde sine scener. I de år var han egoistisk og selvcentreret, indrømmede han. Han prioriterede sin karriere højere end sin familie.

"Et af de mest alvorlige øjeblikke i mit ægteskab med Anna var, da Agnes var 10 år. Anna tog mig til side, og uden skyld eller skam sagde hun: 'Jeg skal ikke stå i vejen for dine drømme, men jeg vil gerne gøre dig opmærksom på, at du har været væk i en stor del af vores datters liv.' Og for hvad? For at lave en actionfilm med Sylvester Stallone eller med Jackie Chan? For at prøve mig selv af? Var det værd at misse min datters første skoledag for at optage en film? Den dag ændrede alt," sagde Pilou Asbæk i bilen.

"Når Agnes en dag bliver gammel nok, tager hun nok fat i mig og siger, at hun ville ønske, jeg havde været der mere i hendes barndom. Præcis som jeg sagde til min egen far. Ting har det med at gå i arv."

Medmindre man bryder den arv.
"Det gør jeg alt, hvad jeg kan for nu. Jeg elsker det liv, min far gav os, men jeg er virkelig også glad for, at Anna tog mig til side dengang. Ellers var jeg fortsat."

* * *

PILOU ASBÆK PARKEREDE bilen foran sin villalejlighed. Der var en sidste ting, vi skulle forbi, inden vi sagde farvel. Hans image. Hvis Pilou Asbæk gik ind i 2024 som den folkekære superstjerne, der kunne gå på vandet, og som fans opkaldte deres børn efter, gik han lettere vingeskudt ud af året. I september 2024 var han i Færøerne for at optage en film, og en aften var filmholdet inviteret til middag hos fiskeeksportøren Gunnar Marni Simonsen. Med til middagen var også Berlingskes mangeårige madanmelder Søren Frank.

Uger efter udgav Søren Frank en reportage fra besøget. Rubriken lød 'Søren Frank fik sit livs vildeste madoplevelse på Færøerne. Det gjorde Pilou Asbæk også. Søren Frank skrev, at han selv havde spist en levende hummer, men aftenens højdepunkt indtraf, da "Pilou Asbæk kommer i infight med en sprællevende, ottearmet blæksprutte, før det lykkes ham at gøre sig fri af sugekopperne og smide den på teppanyaki-pladen, hvorefter Marni flamberer, og så spiser vi de seje arme få sekunder efter ..."

Det blev en stor historie i de danske medier. Kritikken var massiv. De blev begge politianmeldt for dyremishandling af organisationen Sea Shepherd. Og så begyndte Pilou Asbæk at modtage dødstrusler. Det havde han prøvet i kølvandet på sin rolle som Euron Greyjoy, men det her var anderledes. Dødstruslerne gik på ham privat. Og på hans familie. På hans datter. Truslerne beskrev, hvor datteren gik i skole.

Kritikken stilnede ikke af, da Asbæk lagde en undskyldning op på sin Instagram komplet med lidende ansigt i bedste politiker-stil. "Du er et svin. Jeg håber, at du må koge i dit eget fedt," lod en af de mere sobre kommentarer. Andre skrev, at nu gav det mening, han var så god til at spille skurke. Han var jo psykopat, skrev de.

"Jeg må stå på mål for, hvad jeg gjorde i situationen. Tidligere på aftenen havde jeg sagt nej til det med blæksprutten (Euroman har fået dette verificeret af én kilde, der var til stede under middagen, red.), og jeg skulle nok have stået ved min intuition. Men det skete, det er en del af min historie som menneske. Det må jeg acceptere og blive klogere af," sagde han.

Den offentlige reaktion var så overraskende og overvældende, at Pilou Asbæk begyndte til en krisepsykolog. Der gik han et år. De talte om, hvorfor han blev ved med at sætte sig i situationer, hvor han kunne blive udstillet.

"Det er, fordi jeg ikke kan være andre end mig selv. Jeg kan ikke ændre min personlighed. Jeg bliver nødt til at insistere på at være mig selv i offentligheden og ikke opfinde en offentlig karakter, for det bliver jeg sindssyg af," sagde han.

I 3. klasse blev Pilou hængt ud for sin ordblindhed af sin dansk lærer. Det resulterede i, at han så godt som aldrig skrev noget i hånden siden. Når han fx er til Comic Cons, har han indøvet standardsætninger til fans, der efterspørger autografer og hilsner.

'SLANGEDRÆBER'

I begyndelsen af 2026 lander Amazons første store satsning på en dansk tv-serie, 'Slangedræber'. Serien skildrer en fiktiv udgave af Uropatroljen, Danmarkshistoriens mest berygtede politienhed, i 90'erne. Pilou Asbæk spiller narkopatroljens hårdkogte leder, Brian 'Smiley' Petersen. Instruktør Anders Ølholm valgte Pilou Asbæk til hovedrollen for at vise ham på en måde, ingen har set ham før. "I serien gør vi meget ud af at give ham et andet udtryk, end han har haft i andre roller. Offentligt er Pilou Asbæk kendt som et blødt og empatisk menneske, så det er interessant at transformere ham til det modsatte i en rolle. Det bryder med forventningerne. Derudover er han en af de få reelle filmstjerner, vi har i Danmark. Han har *leading man*-kvaliteter og er en gave til en produktion. I de indledende faser gik han fx op i, hvem der var fotograf, og hvem der satte lys. Han går fuldt ind i projekter, og når der kom nye spillere til *castet*, ringede han til dem for at ønske dem tillykke og sige velkommen ombord," siger Ølholm.

* * *

NÅR DEN STORE kunstner Grimaldi gik af scenen, og klapsalverne havde fortaget sig, var han deprimeret. Han drak for meget og var ofte ensom. At være klovn er et fysisk krævende job, og i de sidste år af hans karriere var Grimaldis krop så slidt, at han måtte bæres til og fra scenen for at optræde. For han ville optræde for enhver pris.

Efter hans død opstod en vittighed om Grimaldis paradoksale liv. I vittigheden går en mand til sin læge.

"Jeg er deprimeret," siger manden, "livet er ubarmhjertigt og nådesløst."

Lægen lyser op i et stort smil, for kuren er trods alt ligetil.

"Den store klovn Grimaldi er i byen i aften," svarer lægen, "tag ned og se ham, så bliver du rask på ingen tid."

"Men," siger manden, opløst i gråd, tårene løbende ned ad kinderne, "jeg er Grimaldi."

* * *

DAGEN EFTER VORES snak om Færøerne og Pilous offentlige renommé ringede han pludselig til mig og talte i to timer. Udenfor var træerne begyndt at lukke ned, deres rustne blade lå forsvarsløse på jorden, og himlen skiftede uden rytme mellem blå og grå, som om himlen ikke længere vidste, hvad den var.

Hvis vores første frokost og efterfølgende drinks havde været euforisk, gåturen i barndommens gader nostalgisk, var det her melankolsk. Pilou Asbæk var udtømt. Der var en tristesse over hans stemme. For tiden, sagde han, havde han svært ved at mærke, hvad der gjorde ham glad, og hvem han reelt var. Hvad var hans kerne?

"Jeg har meget tvivl i mig. Ikke på mit talent, men jeg tvivler på min eksistens," sagde han og arbejdede sig langsomt ind på sin pointe, "jeg reagerede så hårdt på Færøerne, fordi jeg har et kolossalt behov for, at alle kan lide mig. Og da det vendte, skulle jeg acceptere, at jeg ikke kan overvinde alle mennesker i kraft af mit væsen. Jeg har brugt alt for meget tid på mennesker, der ikke betyder noget, et publikum, i stedet for de mennesker, der har en reel betydning."

For første gang i vores mange timers samtale tillod Pilou Asbæk en stilhed.

"Jeg kan godt have følelsen af, at jeg er sat i verden for at underholde. Men hvem er jeg så, når jeg ikke længere kan underholde?"

Han understregede flere gange, at han ikke var i en midtlivskrise, men han var begyndt at stille spørgsmål ved, om han skulle være skuespiller resten af livet.

"Og for første gang i mit liv ved jeg det ikke."

Det var en tvivl, der havde sneget sig ind de sidste par år og var blevet forstærket af shitstormen og farens nærdødsoplevelse. Som skuespiller havde Pilou brugt hele sin karriere på at opfylde andres drømme, men nu var han begyndt at opfylde sine egne. Det var et emne, han kredsede om flere gange undervejs i vores mange timers samtaler. Han havde fx købt rettighederne til journalist og forfatter Rune Skyum-Nielsens bog om Tvind-stifteren Amdi Petersen.

"De næste 10 år kommer til at gå med at stable mine egne ting på benene."

For at indfri sine drømme, forestillede Pilou sig, at han ville skabe et produktionshus. Det ville også opfylde hans savn efter faste kolleger og rutiner, ja, en af Danmarks største filmstjerner savnede simpelthen at smaltalke i kantinen.

Lidt efter vi lagde på, kørte Pilou, Anna og Agnes til lufthavnen og fløj til Napoli. De skulle bruge 10 dage sammen, inden Pilous næste filmoptagelser gik i gang. Om aftenen sendte han mig en sms:

"Fandt kernen. De er lige ved siden af mig." ■

